De invloed van den oorlog op het maatschappelijk leven der Vrouw

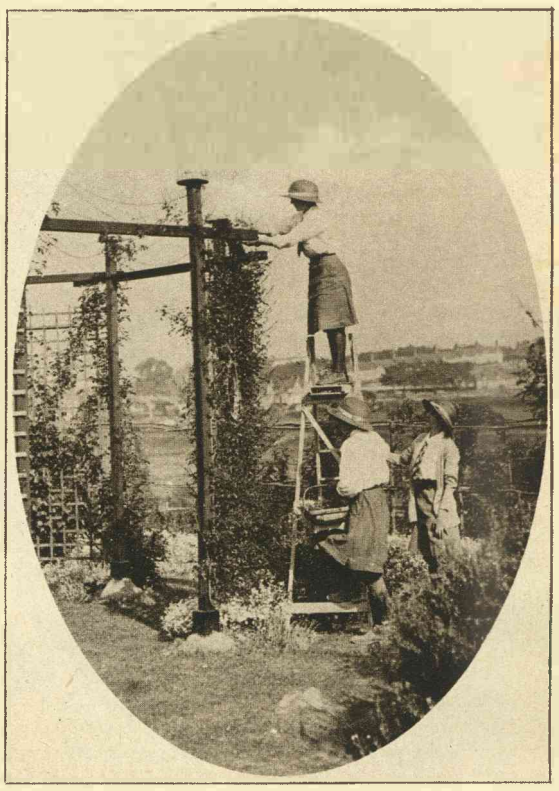
De vrouwelijke leerlingen van de Tuinbouwschool in Sussex in haar werkpakje.

Bloemen, bestemd voor de markt.

De dames aan den arbeid.

Het leiden van klimrozen.

De groote oorlog, waarvan wij de onwillende getuigen zijn, is naast de oorzaak van al het leed dat — om niet — geleden wordt, ook oorzaak van de gedeeltelijke omwenteling in den normalen gang van zaken in onze — naar wij meenden — wèlingerichte, volgens 20ste-eeuwsche begrippen georganiseerde maatschappij. Afgezien nu van de vraag of in een goed geordende maatschappij een oorlog als wij nu beleven mogelijk zou zijn geweest, treft ons telkens, wanneer wij de nieuwsberichten uit de oorlogvoerende landen lezen, wat op 't oogenblik daar gedaan wordt door de vrouw, die er thans, nu het overgroote deel der mannen naar het front is, een plaats, de plaats van den man inneemt, waarom zij vroeger, bij het begin van den „emancipatie-tijd", heel wat te verduren zou hebben gehad. Nietwaar, wij gunden de vrouw thans ook wel een „baantje". Zij moest toch, als zij ongetrouwd bleef, in haar eigen onderhoud kunnen voorzien, maar dat zij thans nu letterlijk den man in alle opzichten vervangt, dat. . . dat hadden zelfs de verwoedste voorvechtsters der emancipatie niet durven dròòmen. Hadden wij ons voor den oorlog kunnen indenken, dat de vrouw den conducteur op de tram zou vervangen, dat zij brood zou gaan bakken, ja zelfs dat zij zich — zooals in Engeland gebeurd is — zou aanbieden om „dienst" te nemen voor het vaderland? Hoe hadden wij zooiets met ons mannen-geweten en onze mannen-eer in overeenstemming kunnen brengen! En thans? Wel, men is ze eenvoudig dankbaar dat zij bereid zijn de taak der mannen over te nemen. En na den oorlog? Ach, wie weet. De gang van zaken op deze wereld is nu eenmaal niet van te voren af te bakenen. — Op deze pagina brengen wij u wederom eenige foto's van de vrouw, werkzaam in een tot heden uitsluitend mannelijken werkkring. Het zijn weer de Engelsche vrouwen die daartoe het initiatief namen. Het oorspronkelijke idee is uitgegaan van gravin Wolseley, dochter van veldmaarschalk graaf Wolseley. Op een uitgestrekt stuk grond in de nabijheid van Lewes Sussex, stichtte zij een school voor vrouwelijke tuiniers en landbouwers. Het aantal leerlingen bedroeg aanvankelijk 22. Dagelijks worden er nu bloemen en groenten naar de markt gezonden, die door de tuiniersters zelf gezaaid en gekweekt zijn. Op de foto's kunt u de resultaten zien van haar arbeid en tevens dat de vrouw ook in deze omgeving niets van haar natuurlijke bekoorlijkheid verliest, maar er integendeel zeer goed tot haar recht komt.

Ook het zwaardere werk wordt door de meisjes verricht.

Voor de groententeelt zijn er speciale bakken gemaakt.